

ANTONI MIRÓ
SÈRIE MANI-FESTA

CAMINS D'ART

EXPOSICIÓ COL·LECTIVA CPFPA SANT CARLES
ALUMNES DIBUIX I PINTURA

CENTRE CULTURAL CAIXA ONTINYENT

CAMINS D'ART

M. CARBALLO | N. NOVELL | V. TEROL | J. SOU

ANTONI MIRÓ

SÈRIE MANI-FESTA

CAMINS D'ART Setmana Cultural 25 d'abril

EXPOSICIÓ COL·LECTIVA CPFPA SANT CARLES
ALUMNES DE DIBUIX I PINTURA

CENTRE CULTURAL CAIXA ONTINYENT

2

0

1

7

ANTONI MIRÓ

MANI-FESTA

CAMINS D'ART EXPOSICIÓ COL·LECTIVA

Setmana Cultural 25 d'abril
Centre Públic de Formació de
Persones Adultes Sant Carles

DIBUIX I PINTURA CURS 2016-2017

Jaume Asamar
Albert Garcia
Teresa Sabaté
M Carmen Blasco
Belén Grau
M Carmen Sanfèlix
Francisco Cano
M Carmen Martínez
Rosa Micó
Inma Enguix
M Carmen Sanchis
Luisa Tomás
Fanny Estarlich
Miguel Micó
Juan Vidal
M Rosario Galiana
Inma Monzó
Carmen Montesdeoca

Procuradora de la mostra
Maria Carballo

CENTRE CULTURAL CAIXA ONTINYENT
Del 25 d'abril al 31 de maig de 2017

O N T I N Y E N T

Isbn 978-84-95102-89-8

 Caixa Ontinyent
Obra Social

EL MELIC, 2000. L'Havana (Acrílic s/ llenç, 200x100)

U N V I S - À - V I S A M B A N T O N I M I R Ó

No cal recordar, ara i ací, la importància i la trajectòria d'Antoni Miró, un dels artistes més reconeguts dins i fora de les nostres fronteres. Creador, dinamitzador cultural, però sobretot, un home compromés amb el seu temps i amb el seu país; la seua obra destaca per una gran versatilitat de temàtiques, de tècniques, de mitjans expressius, i de llenguatges estètics. El pinzell de Miró és camaleònic respecte als efectes visuals, la iconografia incorpora elements ben heterodoxos i suggerents, que inciten l'espectador a la reflexió i a la relectura de la realitat més immediata. La seua, és una autèntica crònica social que no vol deixar indiferent ningú. Hi ha sempre una ironia incandescent, que esclata com un revulsiu, un afany de denúncia. Antoni Miró és un provocador, i al servei d'aquesta consciència social, política, cultural i ideològica, és on construeix el seu discurs.

5

Quan plantejàrem el projecte d'exposició que ara tenim la satisfacció de presentar: un vis-à-vis entre els alumnes de pintura i de dibuix del CPFPA Sant Carles, i un artista valencià. Vam pensar en primer lloc en Antoni Miró, i tant els estudiants com el director de l'escola, Vicent Terol, s'hi van mostrar entusiasmats. Tots hi coincidírem que era la millor proposta. Ara només calia contactar amb l'artista, i explicar-li el projecte. A Antoni Miró el coneixíem d'una visita a casa seua, al Mas Sopalmo, una vesprada d'hivern. Des del primer moment ens va semblar un home afable i cordial, ens rebé a la seua biblioteca, ens mostrà el taller de gravat, l'estudi de fotografia, aquella incommensurable exposició que ocupa una bona part del mas. I mentre ens guià per aquell espai fantàstic, hi raonàrem llargament del perquè del tot plegat, amb una proximitat, com si ens coneguérem de tota una vida. No cal ni dir que Antoni Miró hi acceptà immediatament, i a partir d'aquell moment ens hi posarem a treballar. D'un costat Miró ens presenta la seua darrera sèrie: Mani- Festa. Són 60 obres que representen des de les manifestacions independentistes a Catalunya, a la Primavera Valenciana, l'stop als desnonaments, o reivindicacions a favor del Sàhara. D'altre, els alumnes han seleccionat una sèrie d'obres per tal de vehicular-ne la seua visió particular: un retrat d'Enric Valor, una mirada sobre la realitat afrocubana, dues mostres de la sèrie Vivace, un collage de Zohra amb Niqab, i una de les seues ben representatives bicicletes. Són un punt de partença per tal d'iniciar tot un diàleg artístic. Comptat i debatut, aquest catàleg i aquesta exposició, han estat possibles gràcies a l'esforç i a la col·laboració del CPFPA, els alumnes, la Centre Cultural Caixa Ontinyent i, d'Antoni Miró. Un artista que, una vegada més, ha demostrat el seu compromís amb el seu país, amb el seu temps i amb la seua gent.

DESLIGAMENT, 2000. (Acrílic s/ taula, 50x50)

L'ESCOLA D'ADULTS D'ONTINYENT AMB ANTONI MIRÓ

L'educació al llarg de tot l'arc de la vida té la seua millor expressió en les escoles d'adults. Quan hom és jove es pensa, i per això sol comptar els cursos que li queden per acabar, que l'estudi és una obligació amb data de caducitat. D'adult hom és conscient que això no té sentit, se n'adona que l'estudi, amb urgències professionals o no, és una activitat que mai no pot, ni ha d'abandonar. Allò que major influència té en la qualitat de vida de la persona, allò que li permet gaudir de la pròpia vida amb major intensitat, amb més perspectives i amb una riquesa insospitada de vessants, és la lectura, l'art, la conversa, és a dir, la cultura i l'enriquiment en coneixements. Uns en seran aplicables a la millora de les competències tècniques i professionals, a l'obtenció d'una titulació tal vegada, però sempre n'aporten una millora substancial de la sensibilitat i l'ànima de la persona.

El CPFPA Sant Carles d'Ontinyent amatent, malda per apropar el món del pensament, de les idees i de l'art als professors i alumnes del centre, cosa que és digna d'elogi. Molts altres espais formatius ho fan, ja ho sé, però de segur que no amb la força i el compromís amb el País que ho fa el d'Ontinyent. La iniciativa de l'Escola explicita una aposta per la cultura com a eina de modelatge de l'esperit crític de la persona i, per extensió, cap al País, perquè sense cultura, sense idees, sense creadors, només es pot generar una societat buida. Ara el CPFPA Sant Carles, amb Antoni Miró, enceta un projecte que farà passar els alumnes pels tallers dels principals artistes del País. Els alumnes coneixeran i practicaran, les diferents tècniques i els diversos estils pictòrics en els quals, sortosament —perquè les dificultats per a la creació són molt grans— els nostres artistes s'expressen.

Antoni Miró inicià la seua carrera artística amb l'expressionisme figuratiu i ben aviat s'orientà cap al realisme social i el pop-art. Així hi farà ús dels codis que utilitzen els mitjans de comunicació de masses de la societat de consum per denunciar plàsticament la injustícia, l'abús o la precarietat del món que ens envolta. Amb la descontextualització de la imatge i la utilització de tècniques i recursos de gran impacte plàstic, Miró aconsegueix convertir la realitat quotidiana en atemporal i en universal. La imatge deixa de ser un objecte de consum immediat, que es perd en la memòria, entre el seguit de flashos amb els quals els mitjans de comunicació ens bombardegen i ens insensibilitzen, per convertir-se en un objecte nou que incita irremeiablement a la reflexió. En aquesta mena de joc, miralls de la realitat quotidiana i la realitat simbòlica, amb una subtil ironia; les imatges ja no són només un acte de denúncia, sinó també, un reclam per a la tendresa, l'estima, la memòria i la subversió. No digueu que no és apassionant!

ZOHRA AMB NIQAB, 2015. El Vendrell (Acrílic i collage s/lleç, 116x116)

Amb l'art de la paraula, Isabel-Clara Simó dedica el poema: “Per a Antoni Miró, el millor pintor del món”, a la pintura de Toni Miró, l'art que tan magistralment ha conreat el pintor alcoià. Remarque ací una sola estrofa com a possible síntesi del projecte que hem encetat a l'escola: “Quan la vida és a dintre / i Toni la veu, fit a fit, / i d'un glop beu la terra / i la pàtria, i la posa en la / tela. Et foraden la pell / els ullots de Picasso, i / el dolor de l'oprobri. / Mortadelo fa llengots / als jerarques centrals / —acer i gel la mirada mortal—”.

La professora de dibuix i pintura del centre, Maria Carballo, ha tingut la lucidesa de pensar un magnífic projecte per al CPFPA —i la valentia de tirar-lo endavant— en què estudiarem un artista de gran nivell al nostre país, amb el treball d'aula de l'alumnat. Díhuit alumnes que, en set mesos d'intens treball, aportaran obres basades —o inspirades— en les de l'artista triat. Díhuit alumnes amb qui fem escola i fem poble. Coneixerem la biografia de l'artista, l'obra, els materials i les tècniques, i tot el que puguem sobre el món de l'art. Hem començat per Toni Miró, a qui cal agrair enormement la sincera i total predisposició a col·laborar amb l'Escola, a dedicar-nos temps i a cedir una part de l'obra per a l'exposició conjunta artista-alumnes que hem dissenyat com a cloenda del programa.

Toni Miró és un artista valencià de projecció mundial amb una trajectòria tan gran i un currículum tan extens que ací, per falta d'espai, només ressenyarem que és membre de diferents acadèmies internacionals. Que ha tingut centenars de quadres exposats als millors museus del món. Que ha estat guardonat amb desenes de premis i distincions, i que té obra permanent a més de cent cinquanta museus, des del Museu d'Art Modern de Barcelona fins al Danish Post Moseum de Copenhagen o l'UFO Museum de Portland, passant per l'IVAM de València, el Kupfersitchkabinette der Steatlichen Museum de Berlín o la National Gallery of Art de Minneapolis. Miró s'inicià en l'expressionisme figuratiu, sempre amb un fort interès pel tema social evolucionà cap al neofiguratisme i cap als corrents internacionals del pop-art i del realisme.

Aquest projecte s'enceta amb Toni Miró i pretén cada curs treballar amb un artista diferent per apropar la seua obra a la ciutat d'Ontinyent mitjançant el treball dels alumnes. Pretén alhora formar ciutadans de pensament crític i lliure a través de l'art. Volem contribuir en aquesta primera edició, a estimar l'art de Toni Miró, que és també estimar el País Valencià. Volem contribuir a abraçar la cultura en majúscules però, deixeu-me aclarir per acabar, que res de tot això seria tan reeixit si no comptàrem amb la col·laboració total del Centre Cultural Caixa Ontinyent, que des del curs 2007-2008 està sempre al nostre costat. Una fita més del CPFPA de la qual pot estar ben orgullós tot el Claustre i la comunitat educativa en general.

S È R I E M A N I - F E S T A

(...) La revolta, la necessitat d'un clamor que s'enlaira, els rius de foc en tirabuixons de la constància, la fressa a cada cantó de la ciutat, l'oblit circumstancial de la por, la seguretat de no trobar resposta justa a tanta inseguretat, els salms constants del cor de la tragèdia col·lectiva..."l'única força que ens afavoreix és la nostra força", ens confia, sense retrets, Hug Betti. I ho podem ben assegurar. La força que ens empeny, nascuda d'un cel invisible, és l'argument fonamental del combat. Ara sí, la realitat s'ajup a la vora d'un foc creixent que acaba conformant la carn principal dels dies de tasca dura. A cada cop un tomb, però el saltamartí mai no resta al terra tot el temps: vençut, abatut o derrotat...

10 Doncs val a aprofitar les lliçons de la història. A vegades amarga l'arrel, que viu sense sol i sota terra, però l'esqueix resulta dolç si l'acaronen l'aire i el banya la rosada. Tots els dies s'hi fan cançons, cada dia brollen milions de paraules de química confusa, però el resultat resta evident, i l'espectacle rutlla fàcilment: els límits per a aprofitar les possibilitats de fer guanys abundants no ens resten marcats. Només cal, però, la màgia de la voluntat. L'espero de l'audàcia per a aixecar els pals de les banderes que ens pertanyen. Les que ens visiten en somnis victoriosos. Com un continu, on el llevat ja no és la fantasia, altrament la realitat que burxa les esquenes dels menestrals que massa temps han gaudit de l'ombra obaga de l'arbre sense cap fulla. Són els dimonis de la nit que ens visiten per a franquejar el destí, i fer rendible la sort que ens persegueix, ara i des de sempre. La pensàvem, però, molt llunyana: "Ai d'aquells que lluiten tota la vida! Aquestos són els imprescindibles", manifesta Bertolt Brecht, tot guaitant, des d'un angle, certament imprecís, la màquina que incorpora damunt la voluntat de l'home el rigor ètic del seu treball constant. Sense defalliments. Encara els entrebancs. I decidit a solcar els camins de la victòria, coste el que coste.

Com ara l'artista Antoni Miró que, amb una voluntat clara posa la seua acció, tant personal com creativa, al servei d'allò que creu just, i digne, per tant, d'ésser defensat, donant forma al compromís que significa l'obra d'art. Compromís, amb la subtil sensibilitat que caracteritza el seu llenguatge pictòric, i amb la llibertat que marca la fita del discurs poètic subjacent. No es tracta, però, d'un discurs narcisista, on el signe poètic transita les contrades d'una inspiració sotmesa al reclam de la pròpia envergadura, altrament es tracta d'una paradoxal manifestació de la presència de la voluntat col·lectiva al bell mig de l'obra que agita els dimonis de la necessitat comunicativa. Per tant s'arbori, ara i ací, a Mani-Festa un compromís amb la gent i amb el temps. Un present que reviu, amb enorme bellesa, però amb eficàcia constant, totes les ferides que la vida atorga als qui no s'agenollen davant el clamor que supura la injustícia. I els carrers s'emplen de metàfores, perquè la lectura excèntrica de les pancartes propicia la retòrica sense admiracions, i allí resta present l'home, el poeta, el pintor, per a fer front a la magnitud del combat que s'hi lliura damunt l'asfalt, però al si del desgast i de la fel que raja sense continuïència possible. Allà resta a la recerca de la imatge, a la captura del fil prim que conduïska vers el coratge quan s'alça la mà contra el vent..."Si afegeixes un poc a allò poc i ho fas, així, amb freqüència, aviat arribarà a ésser molt", insinua Hesíode, i executa Antoni Miró, des del claustre amatent de la seua estança; lloc per a la química dels pinzells en la causa dels més dèbils i, potser, malcorats. Restaurador de la consciència, des de les posicions de l'avantguarda, cadascuna de les accions singulars de la pintura, manifesten el trànsit cap a l'acord generós

del combat, on les idees descansen, però no s'afebleixen com el cànem ho fa després d'un dia de pluja. "... el temps, en la seua acció, destrueix i enderroca tota potència", afirma Plutarc, i se'n fan guanyos evidents quan l'esperança allibera la força dels oprimits, tots alhora, potser. Antoni Miró, mostra un art immensament generós, perquè va molt més enllà de les marques contributives de la pintura, i evidencia a les imatges alguna cosa més que harmonia i bellesa, també genera, per convicció i talent, les emocions, i les sensacions, que s'hi viuen al si de cadascuna de les seues propostes. Una hermenèutica que regula el capital de la informació que genera la versemblança de la contemplació. Un assaig minuciós que arrodoneix el volum imprescindible per a romandre informats dins la vida de cada dia. Una crònica oberta que satisfà la necesstat de seguir les ones del solidari compromís amb la realitat que s'hi juga al carrer, on s'hi troben els éssers humans. Perquè "Un poble viu, per danyat que s'hi trobe, cull de l'adversitat medul•la i forces", resumeix Ibsen. I efectivament, Antoni Miró rep l'encàrrec interior de transmetre un món quotidià, desajustat per la incúria dels poderosos, però afermat en la grandesa i la voluntat del coratge existencial dels combatents.

I les geografies de la dissort són massa obertes, i amb dificultat reconeixem els erms on s'hi substancia la revolta, encara que la contemplació de l'obra de l'artista Antoni Miró ens aproxima l'evidència d'una densitat ferotge, per abundant i mesquina. Les veus de ferro ja no juguen la proesa del fer i desfer sense obstacles, ara sí contribueixen a l'espiral de la violència que no resisteix un dia més de dolor i vòmit. La potència de l'autoritat s'agermana per tot arreu, i els sintagmes del dolor mai no fineixen la iniquitat, A cada colp, un sarcasme, si ens mirem qui paga els comptes. Al bleix de la mirada dels gendarmes de la por, s'hi fa sang collada de desgràcia i de misèria. La bogeria tova dels benestants són l'adob que germina les sendes del mal. Un colp més i la sort s'esmuny per sota de la porta, com l'aire fred quan s'escampa pels racons calents de la història..."i la desgràcia acaba per minvar. El vent no bufa sempre des del mateix quadrant ni amb la mateixa força", presumeix Eurípides que haurà de passar, segur. I ho creiem, perquè també ho pensem.

Com garanteix Antoni Miró, perquè la seua obra d'art apareix com una entitat restauradora de l'essència de la creativitat quan executa les imatges, tan poderoses, amb la voluntat d'alçar camins entre els individus i la pròpia societat. Una pintura, la de l'artista Antoni Miró, que valora la profunditat del missatge, i irradia tota la càrrega simbòlica que l'ocasió demana. Quan els mass media es mostren tan reticents a la crítica dels nous valors de l'economia, que tot ho aclaparen i confonen, el tractament ampli de la realitat, des dels cànons de la bellesa pictòrica, salmodien la veritat que viu dins els quatre cantons d'un món que regalima blasmes i fosca podridura. "No t'inclines davant l'adversitat: ans al contrari fes-li front audaçment, tant com t'ho permeta la teua sort", aconsella Virgili. I d'un savi a l'altre, perquè Antoni Miró, que amb els pigments transforma la realitat per a apropar-la en benefici de les paraules que no cal pronunciar, engega la potència del motors que hauran de bastir la tragicomèdia de l'agitació, que s'hi resol física als destins de les consignes que han volat pel sostre obert de les runes de la vida. Són moltes les imatges que no renuncien a posar el matís de la veritat, de la realitat que s'hi acredita després d'un colp de guardià, amb porra i visera. (...)

PRIMAVERA VALENCIANA, 2012. València (Acrílic s/ llenç, 114x162)

13

CATALUNYA INDEPENDENT, 2013. Barcelona (Acrílic s/ llenç, 114x162)

CATALUNYA DIU PROU, 2013. Barcelona (Acrílic s/ llenç, 114x162)

15

STOP DESNONAMENTS, 2013. Madrid (Acrílic s/ llenç, 116x116)

A FAVOR DEL SAHARA, 2013. Madrid (Acrílic s/ llenç, 116x116)

17

RETALLADES, 2013. València (Acrílic s/ llenç, 81x116)

INDEPENDENTISME, 2014. Barcelona (Acrílic s/ llenç, Díptic-114x324)

POLICIA A OSCA, 2013. Arago (Acrílic s/ llenç, 81x116)
POLICIA AL CONGRÉS, 2013. Madrid (Acrílic s/ llenç, 81x116)

21

POLICIA A VALÈNCIA, 2013. (Acrílic s/ llenç, 81x116)

POLICIA A LISBOA, 2013. Portugal (Acrílico s/ llenç, 81x116)

MANS EN ALT, 2013. Madrid (Acrílic s/ llenç, 81x116)

MANI A ROMA, 2013. Itàlia (Acrílic s/ llenç, 81x116)

PORTUGAL DIU PROU, 2013. Lisboa (Acrílico s/ lenc, 116x116)

JOVES PALESTINS, 2013. Yemin, Cisjordània (Acrílic s/ llenç, 114x162)

PROTESTES A BRASIL, 2013. Rio de Janeiro (Acrílico s/ llenç, 114x162)

GRAN SENYERA-ROIG, 2016. (Acrílic s/ llenç, 195x130)

PRIMAVERA ÀRAB, 2013. Alexandria, Egipte (Acrílic s/ llenç, 162x114)

31

DONES DE PRESOS, 2013. San Miguel, Xile (Acrílic s/ llenç, 114x162)

ISLAM CONTRA EUA, 2013. Txennai, Índia (Acrílic s/ llenç, 162x114)

MESURES D'AUSTERITAT, 2014. ROMA (Acrílic s/ llenç, 114X162)

BOMBERS EN LLUITA, 2013. Madrid (Acrílic s/ llenç, 162x114)

NETEJA A KABUL, 2014. Afganistan (Acrílic s/ llenç, 114x162)

POLICIA A MÈXIC, 2014. Mèxic DF (Acrílic s/ llenç, 114x162)

37

LA POLI A RIO JANEIRO, 2014. Brasil (Acrílic s/ llenç, 114x162)

DIMISSION, 2014. Madrid (Acrílic s/ llenç, 116x116)

COLP D'ESTAT, 2014. Alacant (Acrílic s/ llenç, 116x116)

LLEI RETRÒGRADA, 2014. Madrid (Acrílic s/ llenç, 114x162)

41

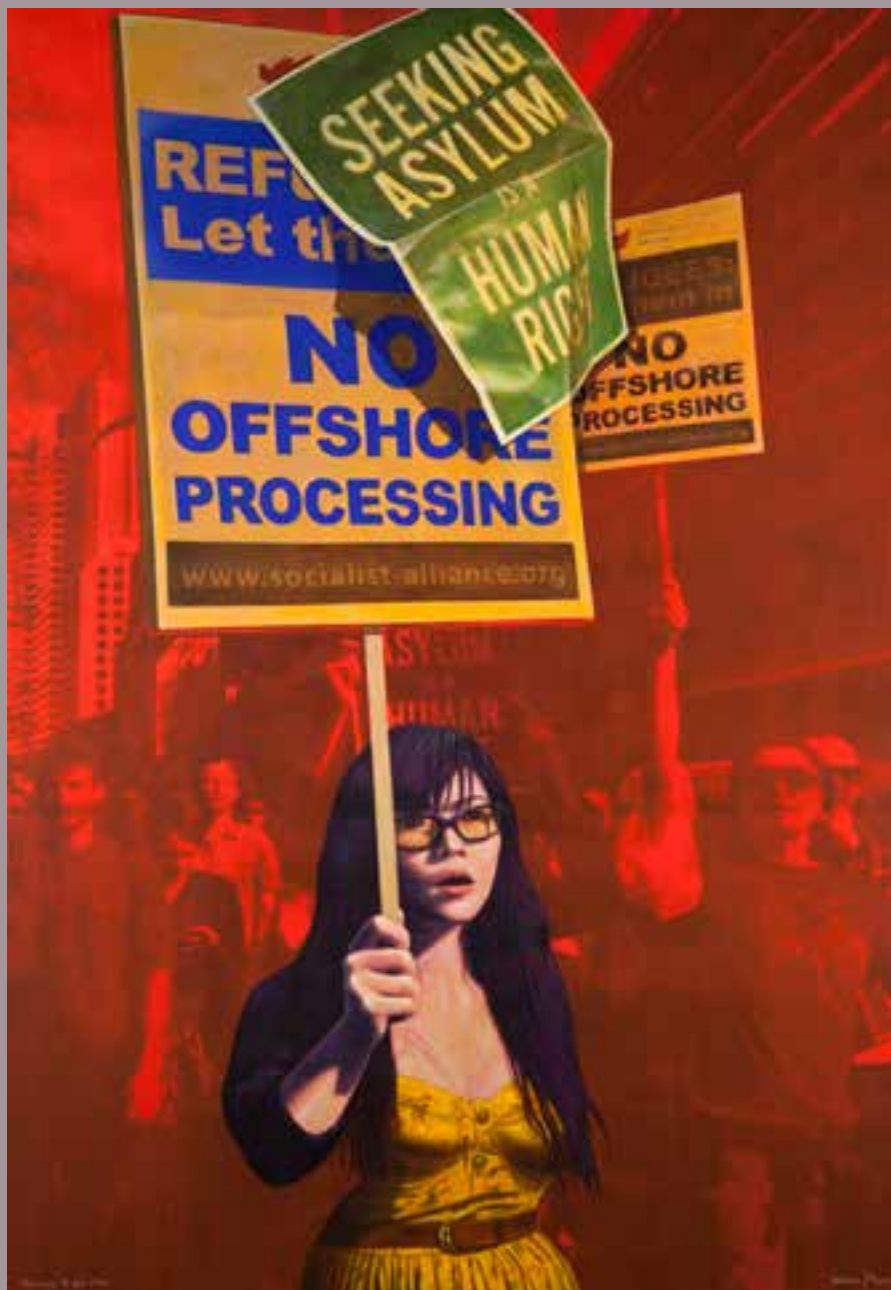
CONTRA LES RETALLADES, 2014. Barcelona (Acrílic s/ llenç, 114x162)

SENSE LÍMIT, 2014. Alacant (Acrílic s/ llenç, 114x162)

HUMAN RIGHT, 2014. Sidney, Austràlia (Acrílic s/ llenç, 162x114)

45

CAMBIARE, 2014. Roma (Acrílic s/ llenç, 114x162)

NO MÉS GÜRTEL, 2014. València (Acrílic s/ llenç, 114x162)

47

NOW UKRAINE, 2015. Crimea (Acrílic s/ llenç, 114x162)

NOIA SENYERA, 2014. València (Acrílic s/ llenç, 162x114)

CONTRAESPIONATGE, 2014. Washington (Acrílic s/ llenç, 114x162)

51

SANITAT I EDUCACIÓ, 2014. Alacant (Acrílic s/ llenç, 114x162)

**JO TAMBÉ TINC
EL DEFECTE DE
PARLAR
VALENCIÀ**

CAMINS D'ART

EXPOSICIÓ COL·LECTIVA

Setmana Cultural 25 d'abril
Centre Públic de Formació de
Persones Adultes Sant Carles

DIBUIX I PINTURA

CURS 2016-2017

Jaume Asamar
Albert Garcia
Teresa Sabaté
M Carmen Blasco
Belén Grau
M Carmen Sanfèlix
Francisco Cano
M Carmen Martínez
Rosa Micó
Inma Enguix
M Carmen Sanchis
Luisa Tomás
Fanny Estarlich
Miguel Micó
Juan Vidal
M Rosario Galiana
Inma Monzó
Carmen Montesdeoca

CE

BORRATXOS, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
ROSA MICÓ

CUBA LIBRE, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
JUAN VIDAL

UN PENSAMENT, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
M CARMEN SANFÈLIX

EL BALL, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
CARMEN MONTESDEOCA

LA DAMA DE LES FLORS, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
TERESA SABATÉ

NUA MALENCONIA, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
LUISA TOMÁS

NUESA, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
SARI GALIANA

EL MÚSIC, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
INMA ENGUIX

HAPPY HOUR, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
FANNY ESTARLICH

ELLIOT, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
INMA MONZÓ

EL MOCADOR, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
M CARMEN MARTÍNEZ

ELS PEUS, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
JAUME ASAMAR

BALLET CUBA, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
M CARMEN SANCHIS

EL BESO, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
CARMEN MONTESDEOCA

LA DANSA, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80X40)
FRANCISCO CANO

RETRAT, 2017. (Acrílic s/ llenç, 50X50) ALBERT GARCIA
AÇUCAR, 2017. (Acrílic s/ llenç, 50X50) INMA ENGUIX

EL REI DE L'HAVANA, 2017. (Mixta s/llenç, 50X50) INMA ENGUIX
FAMÍLIA, 2017. (Llapis s/ llenç, 50X50) CARMEN MONTESDEOCA

63

TRES GENERACIONS I, 2017. (Mixta s/ llenç, 50X50) ROSA MICÓ
ALÍCIA ALONSO, 2017. (Acrílic s/ llenç, 50X50) M CARMEN SANCHIS

TRES GENERACIONS II, 2017. (Mixta s/ llenç, 50X50) ROSA MICÓ
OMARA, 2017. (Acrílic s/ llenç, 50X50) M CARMEN SANFÉLIX

PETÓ DE XOCOLATA, 2017. (Acrílic s/ llenç, 50X50) INMA MONZÓ
BULLERENGUE, 2017. (Acrílic s/ llenç, 50X50) JUAN VIDAL

GUARACHA, 2017. (Mixta s/ llenç, 50X50) LUISA TOMÁS
LA PATATERA, 2017. (Acrílic s/ llenç, 50X50) JUAN VIDAL

65

CAP A LA LLIBERTAT, 2017. (Acrílic s/ llenç, 50x80) ROSA MICÓ
AFRICANA, 2017. (Acrílic s/ llenç, 80x50) FRANCISCO CANO

L'ARBRE, 2017. (Llapis s/ paper, 30X40) ALBERT GARCIA
 UNA MIRADA AL PASSAT, 2017. (Nogalina s/ paper, 30X40) BELÉN GRAU

REFLEXION, 2017. (Aquarel·la s/ paper, 30X40) FANNY ESTARLICH
 EL BOSC, 2017. (Pastís s/ paper, 30X40) INMA ENGUIX

LA BICICLETA, 2017. (Tinta s/ paper, 30X40) MIGUEL MICÓ
EL SECRET, 2017. (Aquarel·la s/ paper, 30X40) JAUME ASAMAR

LA BICICLETA I, 2017. (Tinta s/ paper, 30X40) MIGUEL MICÓ
AL CARRER MAJOR, 2017. (Aquarel·la s/ paper, 30X40) ROSA MICÓ

AGAFANT IMPULS, 2017. Mixta s/ paper, 40x30) M CARMEN SANCHIS
PAPASSEÏT, 2017. (Llapis s/ paper, 40x30) ALBERT GARCIA

AGAFANT IMPULS, 2017. Mixta s/ paper, 40x30) M CARMEN SANCHIS
EL CHE, 2017. (Acrílic s/ paper, 40x30) FRANCISCO CANO

CAMILO, 2017. (Acrílico s/ paper, 40x30) ROSA MICÓ
DALÍ, 2017. (Tinta s/ paper, 40x30) MIGUEL MICÓ

PICASSO, 2017. (Tinta s/ paper, 40x30) MIGUEL MICÓ
MIRÓ, 2017. (Tinta s/ paper, 40x30) MIGUEL MICÓ

JOAN FUSTER, 2017. (Mixta s/ paper, 350x280)
DIBUIX I PINTURA CURS 2016-2017

OVIDI, 2017. (Mixta s/ paper, 350x280)
DIBUIX I PINTURA CURS 2016-2017

ANTONI MIRÓ

MANI-FESTA

CAMINS D'ART EXPOSICIÓ COL·LECTIVA

Setmana Cultural 25 d'abril
Centre Públic de Formació de
Persones Adultes Sant Carles

DIBUIX I PINTURA CURS 2016-2017

Jaume Asamar
Albert Garcia
Teresa Sabaté
M Carmen Blasco
Belén Grau
M Carmen Sanfèlix
Francisco Cano
M Carmen Martínez
Rosa Micó
Inma Enguix
M Carmen Sanchis
Luisa Tomás
Fanny Estarlich
Miguel Micó
Juan Vidal
M Rosario Galiana
Inma Monzó
Carmen Montesdeoca

Procuradora de la mostra
Maria Carballo

CENTRE CULTURAL CAIXA ONTINYENT
Del 25 d'abril al 31 de maig de 2017

O N T I N Y E N T